

[Erhard Jakobsen.]

skulle skabes flertal for til erstatning for den, den nuværende minister ikke havde? Det dér har simpelt hen ikke noget som helst zweck.

Skal der skabes flertal for nogle foranstaltninger, som dette folketing har mulighed for at gennemføre, så sker det bedst ved et fredeligt og roligt arbejde, og det skal der ikke valg og ikke ministerskifte til. Skal vi styrke vores position i forhandlingerne med udlandet, så sker det bedst ved at vise, at en minister, som man overalt i udlandet ved repræsenterer en mindretalsregering, har et stort flertal i dette folketing bag sig, og helst også, at han har organisationerne bag sig. Men det er ikke min sag, det må de klare. I hvert fald, jo stærkere dette folketing understreger, at man er enig med ministeren i den politik, der bygger på videnskabens råd, på det internationale samarbejdes vilkår, jo mere respekt vil der stå om Danmark de steder, hvor ministeren med rette kan føre nogle ting frem, hvor Danmark ikke er blevet rigtigt behandlet efter vores, efter ministerens, efter alles opfattelse.

Derfor må jeg på enhver måde fraråde, at man svækker ministerens position. For det første har han absolut ikke fortjent det, han har gennem sit arbejde vist, at han magter dette område. For det andet skader man dansk fiskeris interesser både indadtil og udadtil. Derimod ved at bakke ministeren op i hans synspunkter kan man være med til at skabe den bedre fremtid for dansk fiskeri, og vi ved jo udmærket godt, at der er ikke ét medlem i dette ting, der ikke har den største respekt for de folk, der udfører dette meget, meget farefulde og meget, meget vigtige stykke arbejde, men vi ønsker bare ikke at være med i et gøgleri, hvor vi overgår hinanden i at give løfter, som man udmærket godt ved dette ting ikke kan opfylde.

Opslutning bag ministeren i denne sag er den bedste måde at hjælpe dansk fiskeri på.

Wilhelm (VS):

Jeg skal også nok bestræbe mig på at undgå alt for mange gentagelser, men har da alligevel nogle bemærkninger til det her. Jeg vil starte med at resumere VS' holdning på nogle væsentlige punkter og så komme med begrundelserne for dem mere udførligt bagefter.

Vi anser det for det første for klart dokumenteret, og det på trods af de usikkerhedsmargener, der selvfølgelig må være, at der overfiskes, specielt i Nordsøen, men i øvrigt i farvandene, som dansk fiskeri er beskæftiget i. Vi går derfor ind for kvoteringer. Vi mener, at mange af de problemer, som fiskerierhvervet og de folk, der er beskæftiget i det både til havs og på land, står i, har nøje sammenhæng med den struktur, erhvervet har, specielt dette, at det i hvert fald formelt og på papiret er et liberalt erhverv. Vi går ind for, hvad man måtte kunne finde af løsninger, vi går ind for støtte til de lønarbejdere, der er beskæftiget i erhvervet, det gælder både i kutterne og i industrien på land, vi er også velvillige over for indgreb, der kunne skubbe fremmedkapital, om man så må sige, trusseredere osv., ud af erhvervet, og det er jo ikke bare trusseredere, det er også Superfos, det er jo filetfabrikkerne, altså indførelse af en slags, kunne man måske kalde det, fiskeriets bopælspligt. Og hvis man kunne finde løsninger, der lagde en bremse på bifiskeriet, altså dette ofte skatteunddragende bierhverv, som nogle har, og som selvfølgelig i en situation som den, vi har nu, lægger sig i vejen for de mennesker, der har deres eneste udkomme ved erhvervsfiskeri.

Men som en lidt mere udførlig begrundelse for disse synspunkter vil jeg sige: det erhverv, vi taler om i dag, har jo gennemgået en meget drastisk udvikling i de sidste, skal vi sige 20 år. Slæbende efter den øvrige industri på sin vis er det nu klart og tydeligt blevet en industri, også i det, der foregår til havs.

Hvor det for 20 år siden var sådan, at af de aktive erhvervsfiskere — og deres antal er jo praktisk taget ikke ændret i disse 20 år — var over 2/3 selvstændige og mindre end 1/3 lønarbejdere, så er forholdet nu vendt fuldstændig om. Jeg har ikke de aller-, aller- seneste tal, men de seneste, jeg har, som er et par år gamle, siger, at det nu er over 2/3 af erhvervsfiskerne, der er lønarbejdere, og altså under 1/3, der er selvstændige. Eller taget på en lidt anden led, der siger noget om fiskeriets struktur og industrialisering, enhedernes størrelse osv: hvor det for 20 år siden var omkring eller endda lidt under 3 pct, af flåden målt i værdi, der lå på de helt store enheder, dem over 50 BRT, så er det